

Для проведення досліджень використовували базовий розчин оксиду лантану у хлоридній кислоті. Були проведені дослідження впливу складу розчину на спектрофотометричне визначення комплексу лантану з арсеназо III, а саме вплив pH середовища на максимум поглинання у водних та водно-органічних розчинах арсеназо III.

Результати експериментів представлені у вигляді залежності оптичної густини комплексу (La – арсеназо III) від складу розчину (вода – HCl : органічна речовина) при різних значеннях pH. У якості органічної складової використовували ацетон, етиловий спирт та гліцерин у кількості 60% розчину.

Спирт та ацетон зміщують інтенсивність поглинання у короткохвильову частину спектру, а гліцерин – у довгохвильову область. Для визначення вмісту гліцерину, при якому можна спостерігати виявлений ефект, проведено дослідження серії розчинів з моделюванням вмісту гліцерину.

Отримані результати свідчать про те, що гліцеринова складова суттєво впливає на комплексоутворення та починає сприяти зміщенню максимуму оптичної густини у кислотному середовищі, у тому випадку, коли частка гліцерину перевищує 50%.

Оскільки відомо, що іонна сила розчину може впливати на комплексоутворення, а основним металом, який присутній у відходах є кальцій, було встановлено вплив Ca^{2+} на оптичну густину та максимум поглинання комплексу лантан – арсеназоIII.

ДОСЛІДЖЕННЯ МОЖЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ТИТАНУ В ЧОРНИХ ШЛАМАХ ВИРОБНИЦТВА ОКСИДУ ТИТАНУ(IV) СУЛЬФАТНОКИСЛИМ СПОСОБОМ

O.O. Гурченко O.V. Павленко

На долю титану приходиться 0,22% від загального числа атомів земної кори. Однак титан, вміст якого в земній корі в атомних відсотках більше, ніж карбону, відноситься до розсіяних елементів. Родовища, що містять титан у досить концентрованому виді, рідкі.

Актуальною задачею є визначення концентрації титану у відходах виробництва оксиду титану(IV) підприємства "Суміхімпром".

У результаті літературного пошуку була підібрана методика, а саме пероксидний метод. Титан утворює з пероксидом гідрогену в кислому середовищі жовто- жовтогарячий комплекс $[\text{Ti}\cdot\text{H}_2\text{O}_2]$, що давно використовується для фотометричного визначення елементу. Метод досить простий і виборчий. Найбільш придатним середовищем для взаємодії титана

з пероксидом гідрогену є сульфатнокислі розчини (у межах 1,5 - 3,5н. H_2SO_4). Сполуки феруму - звичайні домішки до титану - можна маскувати фосфорною кислотою.

Дослідження проводилися фотометричним методом при визначеній довжині хвилі 440 нм.

Середнє значення вмісту титана у відходах склало близько 24%.

З урахуванням вищевикладеного, можна сказати, що відходи виробництва оксиду титану(IV) можна вважати сировиною для одержання титану.

Наступною стадією дослідження може стати перевірка точності визначення даним методом. Так само можна говорити про перспективність розробки технології вилучення титану з відходів

ДОСЛІДЖЕННЯ МОЖЛИВОСТІ РОЗДІЛЕННЯ ТА ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОРГАНІЧНИХ ДОМІШОК У ШЛАМІ ВИРОБНИЦТВА ГІДРОХІНОНУ

З.М. Макарова, Ю.А. Скопенко, О.В. Павленко

У зв'язку зі збільшенням масштабів промисловості, ростом цін на сировину і жорсткістю вимог екології, потребує уваги можливість регенерації оксиду мангану з твердих відходів виробництва гідрохінону Шосткинського заводу хімічних реактивів. Однією з характерних рис даного шlamу є присутність у його складі до 5 % органічних домішок.

Було проведено дослідження можливості розділення та ідентифікації органічного складу шlamу з метою визначення ефективних методів його комплексної переробки.

В експерименті був використаний метод колоночної осадової хроматографії на оксиді алюмінію. В результаті розділення було отримано три речовини яскравого кольору. Отримані речовини були досліджені методами ^{13}C -спектроскопії та ПМР.

Усі три ^{13}C -спектри мають виражену смугу у діапазоні 3000-2800 cm^{-1} та смуги у діапазонах 1500-1300 cm^{-1} . Спектри ПМР досліджуваних речовин також мають характерні смуги PPM при 1.1, 1.2, 0.84 та 0.72. За цими даними можна зробити попередні висновки про присутність функціональних груп та особливості будови, які характерні для аліфатичних сполук. Враховуючи вихідні речовини шlamу, такі як хінони та гідрохінони, ми можемо припустити розщеплення хіонного кільця та утворення кольорових комплексних сполук з металами присутніми у шlamі, такими як манган та ферум. Однак через недостатність експериментальних даних ми не можемо бути впевнені у достовірності цього припущення. Для уточнення та